

Zmařený song o fialovém hrníčku

Petr Lutka

Původně chtěl jsem zpívat o fialovém hrníčku,
musel jsem ale zívát a zdržel jsem se chvíličku,
když jsem se chystal začít, spatřil jsem, ó, běda,
/: po louce k sobě kvačit brtníka medvěda. :/

Medvěd byl barvy hnědé se skvrnou na bříšku,
tiše si vykračoval v huňatém kožíšku,
vzrůstu byl nevšedního, uši měl chlupatý,
/: zuby jak zašlou slávu, pracky jak lopaty. :/

A za ním čtyři muži klusali, na mně křičeli:
"Chyťte tu hnědou kůži, nebo nám zmizí do zelí."
Řek' jsem si:"Jsou to blázni, chytači medvědů,
/: já ale chytač nejsem, tudíž to nesvedu." :/

Medvěd je šelma lesní, já na život si potrpím,
i když mě zrovna nesní, srazí mě pracky mávnutím,
nad hrobem budou řečnit z lesního závodu,
/: normálně že je hodné zvíře, zde šlo o trapnou nehodu. :/

Pod stromem, kde jsem seděl, medvěd se zastavil,
pátravé na mně hleděl, zřejmě se unavil,
muži jej obstoupili, v žilách mi tuhla krev,
/: čekal jsem tuhý zápas, medvěda lítý řev. :/

Nejmohutnější z pánů, ten s páskou na oku,
po zádech dal mu ránu, řek':"Pojď domů, votroku,"
a medvěd místo řevu pokojně dal se vést,
/: když ze stromu jsem slezl, pryč byla moje čest. :/

*: Píseň jsem nedozpíval, zapomněl jsem rým, co mě napadl,
a hrnek, na nějž jsem se díval, jeden z těch pánů ukradl.